

2023. november

XI. évfolyam XI. szám

BICSKEI ÚJSÁG

Közéleti havilap

E HAVI SZÁMUNKBÓL

Megemlékezés a nemzeti gyásznapon..... 3.

Vadásznap..... 8-9.

Köztünk élő hősök: Kalmár Ferencné..... 11.

Bicskei dallamok Horvátországban.....14.

BICKÉN IS ÉREZTÉK, TENNI KELL VALAMIT

„Bicskén is érezték, tenni kell valamit” – emlékezett vissza a helyben történt eseményekre az 1956-os forradalom és szabadságharc kirobbanásának 67. évfordulóján elmondott ünnepi beszédében Bohár Dániel, a Megafon véleményvezére.

A Petőfi Művelődési Központban tartott önkormányzati megemlékezésre Bohár Dániel egy 1986-os fekete zsebnaptárral érkezett. Dédapja naplója volt az, amit 1956. október 23. után kezdett írni, és ebből világosan kiderült, miként változott meg a család élete a forradalom után, mint ahogy sok más családé is.

- Október 23-án minden évben kézbe veszem a naplót. Amilyen kicsi, annyira nagy a jelentősége a családom életében. Dédapám nem hunyászkodott meg, nem szerette az igazságtalanságot, október 23-án is felszólalt ellene. „Igaz magyar embernek születtem, és úgyis halok meg. A forradalom végig söpört az országon, mindig is utáltam a komcsikat, így hát én is fegyvert ragadtam. A faluközpontba mentem agyonlőni a tanácselnököt.” – írta le dédapám, akinek a forradalom leverése után vérdíjat tűztek ki a fejére. A rendszer ellensége lett, ezért elmenekült az országból. Egy-két hónapra, maximum egy évre számított, 40 lett belőle – idézte fel a forradalmi eseményeket dédapja visszaemlékezései alapján Bohár Dániel.

Mint elmondta, dédapja disszidált, ezért nagymamája édesapa nélkül nőtt fel. Az egykori forradalmár évtizedekig nem térhetett haza, csak a rendszerváltoztatás után, végül somogyi szülőfalujában halt meg, ott nyugszik ma is.

- Bicskén is érezték, tenni kell valamit. A budapesti forradalom másnapján nagygyűlést tartottak, nyíltan kiálltak a forradalom mellett.

Kutrik József és Vértes Vilmos vezetésével megszervezték magukat, nemzetőrökkel megerősítették a rendőrséget, hogy ne folyjon vér a bicskei utcákon, miközben az élelmiszerboltok nyitvatartásáról is gondoskodtak. Saját forradalmuk közben a pestieknek is segítettek, a kialakult élelmiszerhiány miatt szállítmányokat juttattak el a fővárosi forradalmároknak.

November 6-án értek Bicskére a szovjetek, két tank és 100 katona formájában. Kutrik József és társai évekre börtönbe kerültek, többen közülük – dédapámhoz hasonlóan - disszidáltak. A megtorlások, a szétszakadt családok Bicskét sem kerülték el – emelte ki Bohár Dániel.

Ünnepi beszéde végén hangsúlyozta: 1956 minden magyar ember génjeiben ott van, 67 évvel ezelőtt, október 23-án egy kicsi nép megmutatta, hogy a hatalmas zsarnok ellen is fel lehet lázadni. Olyan lecke ez, amit sohasem szabad elfelejteni, minden egyes nap kötelesség emlékezni rá, mert erőt ad a mindennapokban.

A folytatásban a Szent László Általános Iskola 8. osztályos tanulói - Hunyadi Ágnes tanárnő segítségével - színvonalas előadással megidéztek '56 szellemiségét.

Az ünnepség végén a Bicskei Fesztivál Fúvószenekar vezetésével a résztvevők átvonultak az Emlékezés Virágához, ahol a bicskei forradalmi események elindultak, s megkoszorúzták az emlékművet, fejet hajtottak a bicskei hősök előtt.

GYERTYAGYÚJTÁS AZ '56-OS HŐSÖKÉRT

Bicske Város Önkormányzata a november 4-ei nemzeti gyásznapon, az 1956-os forradalom leverésének évfordulóján csendes gyertyagyújtással emlékezett azokra a bicskei hősökre, akik szembe szálltak az elnyomó hatalommal, mert próbálták jobb helyé tenni Magyarországot. „Jutalmuk” az volt, hogy a hatalomba visszakerülők tönkretették az érintettek és családjaik életét.

Az Emlékezés Virágánál Döme László, az Őszszefogás Bicskéért Egyesület alapító tagja mondott beszédet. Felidézte a szovjet hadsereg

magyarországi invázióját, a reménytelen szabadságharc rövid időszakát, a Nagy Imre vezette kormány megdöntését és a demokratikus rendszer végleges felszámolását. Mesélt a besúgóhálózatról, a vonatokon szolgáló civil ruhás rendőrökről, határőrökről, karhatalmistákról, akik a disszidálni szándékozókka „elbeszélgettek” a határ felé közeledve, a „műszaki határozatról” az osztrák és a jugoszláv határon, a „határsáv engedélyről”, az útlevelel három évente Nyugat-Európába utazásról, amely fényvekre repítette el Magyarországot a nyugattól.

- Én jól emlékszem az itt elmondottakra. Soha nem felejttem el azokat a dolgokat, amiket a baloldali hatalom művelt velünk 1945 és 1990 között. Soha nem fogom megbocsájtani azt, hogy be voltunk zárva 45 éven keresztül – zárta gondolatait Döme László, majd a jelenlévők mécseseket helyeztek el az emlékműnél.

Később átvonultak a temetőbe, ahol a bicskei '56-osok, többek között Kutrik József, Vértés Vilmos és Weichinger László sírjánál gyújtottak gyertyákat.

BÁLINT ISTVÁNNÉ

polgármester

Adventre készülve

Rohannak a napok, egyik hónap megy a másik után.

Az időt nem lehet megállítani, ez a világ rendje.

Még élénken él bennünk a nyár, a szabadság, megannyi boldog perc emléke, miközben lelkünket már készítjük a keresztény kultúrkör legnagyobb ünnepére.

Lassan meggyújtjuk az első gyertyát az adventi koszorún és számot vetünk azzal, mi is történt velünk, bennünk a mögöttünk hagyott hosszú hónapok során. Kicsit elcsendesedünk, befelé nézünk és a lelkünk-re figyelünk.

Ebben az időszakban felértékelődik a családi, baráti kapcsolatok jelentősége, talán jobban figyelünk egymásra, a szeretteinkre. Valahogy megértőbbek, empatikusabbak leszünk minden és mindenki felé.

Ezt hoztuk magunkkal, mai kifejezéssel élve: így vagyunk kódolva. Függetlenül attól, hogy valaki vallásos vagy sem. Az időt ugyan nem tudjuk megállítani, de képesek vagyunk lassítani, sőt kicsit megállni is, hogy eltöprengjünk, vagy egyszerűen csak élvezzük a pillanat adta örömeit.

Gondoljunk azokra is, akik nehéz helyzetben vannak, és támogatásra szorúlnak.

Idén is lesz adventi csomag osztás, ahogyan hosszú évek óta, aki tehát úgy érzi, hogy szeretne segíteni, szeretettel várjuk az adományokat.

Nincs annál jobb érzés, mint amikor szebbé tehetjük egy-egy család karácsonyát.

A "jókedvű adakozót szereti az Isten".

Ezen gondolat jegyében kívánok mindenkinek szeretet teli adventi készülődést!

KOMON LÁSZLÓNÉ:

MINDEN NAGYOBB ELŐRELÉPÉS ÁLDOZATOKKAL JÁR

Komon Lászlóné Éva néni kézzel írt levelet juttatott el szerkesztőségünkbe, amelyben a vasúti sínek felújítása és a nagyállomás fejlesztése kapcsán felmerült gondolatait, emlékeit vetette papírra. Ezt olvashatják alábbiakban.

„A múltat tiszteld a jelenben, s tartsd a jövőnek!” – írta Vörösmarty Mihály. A bicskei nagyállomás felújításával, a sínek megújításával most abba a szakaszba értünk, hogy megtudtuk, három hónapra felborul megszokott közlekedési rendünk, és a karácsonyfán visszakapjuk, sőt jobb lesz. Hát futott is már be sok kritika, ahogy ez már lenni szokott. Persze a kényelmetlenség, a kellemetlenségek nem szerepelnek senki kívánságlistáján, sok türelem, megértés, előrelátás kell elviselésükhöz. Minden nagyobb előrelépés áldozatokkal jár. Így van ez házunk táján is, s a közügyekben is. Kérünk hozzá erőt és békességet!

Ennek kapcsán felmerült bennem is ez a pár éve halogatott szándék, hogy a vasútról írjak, és lefűjjam emlékeimről sok évtized porát. Gyerekkoromban, ifjúkoromban gyakran tettem meg az utat oda és vissza a Bicske-Székesfehérvár „vicinális” vonalon, ami akkor még, úgy emlékszem, fekete volt. Persze gőzmozdonnyal az elején, mely egyenletes „csücsü” hangokkal, fehér gőz kipufogásával várta az utasokat. Aztán többször rettenetes fekete füstöt árasztott. De volt egy

hangulata az egésznek, és mi örültünk, hogy utazhattunk. Jó magas lépcsőkön jutottunk fel a fülkébe, ahol kemény fapadok vártak bennünket, de eszünkbe se jutott, hogy másmilyen is lehetne. Egyszerűen csak jó volt! Aztán a fűtőszó után megindult a „csühös”, később jött a „kalauz bácsi” kezelni a jegyeket, aki sokszor végig ment a szerelvényen, hangosan bemondva, hogy milyen állomás következik, és ezek most is visszaidéződnek bennem: Pátka, Csala,

Vértesacsca, Lovasberény, Alcsút-Felcsút, Felcsút, Bicske. A toalettre csak akkor mehettünk, ha állt a vonat. Útközben Lovasberényben hosszabban állt, mert úgy mondták: „vizet vett”. Az ablakok alatt mindenhol ott állt a felirat: „Kihajolni veszélyes!”. Erre intettek engem is, mert nagyon érdekes volt, ahogy besötétedett, a mozdony felől piros szikrák, úgynevezett „sziporkák” szálltak a levegőben és világítottak. Eleget hallottam: „Vigyázz, mert a sziporka a szemedbe megy!”. Ez is előfordult, kicsit szúrós érzés volt, de kibírható. A menetidő körülbelül két óra hossza volt, majd múltak az évek, a sínek koptak, a technika fejlődött, a „vici” menetideje hosszult, mi pedig egyre jobban siettünk. Bicske, Székesfehérvár közlekedése lassan áttevődött a buszokra. Aztán egyszer csak megírta a Hírlap, hogy már a vonat menetideje még több órás, és a vonaton csupán egy ember „utazott”. Ő volt egy személyben a mozdonyvezető, a kalauz és az utas is. Ezzel megszűnt.

De Bicskén a régi szép patinás állomásépület még megvolt. Olyan fajta szép, sárga épület, mint a tatai. Ahogy mostanában felújították a felcsútit is,

érdeemes megnézni őket. Nagy épület volt, az előbb említettekénél nagyobb. Emeletén szolgálati lakások voltak. A pénztárban sok évig szolgált hűségesen Balázné Magdika is. A peronrészén jobb oldalt nyílt egy jó kis trafik, bal oldalt resti is volt. A toalett az épület mellett balról külön épületben. Aztán a valójában megművelt „Erőmű-

program” keretében lerombolták a vasútépületet. Ez nehezen sikerült, mert „erős vár” volt, többször is nekiálltak a bulldózerrel. A szívem nagyon fáj, ma is fáj érte. Az előszobámban a képe fent van a falon. Helyette épült betonból a mostani. Minőségéről csak annyit, hogy annak idején még „át sem adták”, már úgy beázott, hogy a földre különféle edényekben folyt a víz. Jelenlegi állapota miatt régóta szégyenkezhetünk, ha „idegen” jár erre és kinéz Bicskén a vonat ablakán.

Úgyhogy köszönjük az eddigi munkálatait, érdeklődéssel, örömmel várjuk a további fejleményeket. Kívánunk a megvalósítóknak jó egészséget, jó és eredményes munkát! És ne feledjük: A múltat tiszteld a jelenben, s tartsd a jövőnek!”

MÁR LÁTSZIK A CÉLSZALAG!

Befejezéséhez közelít a Bicskei Intermodális Csomópont első ütemének kivitelezése, tulajdonképpen már az utolsó simításokat végzik a szakemberek. Utoljára májusban írtunk a projekt állásáról, azóta látványos előrehaladást tapasztalhatott, aki megfordult a nagyállomás környékén. Összefoglaljuk, mi minden történt az elmúlt hónapokban.

Mint ismert, korábban elkészült a peronok és a déli oldali parkolók megközelítését segítő aluljáró, ezzel párhuzamosan elbontották az életveszélyessé vált felüljárót, továbbá december elején adták át a Bicskét nyugatról elkerülő utat, amely a Tatai út és a Csákvári út között húzódik.

A vasúti területtől délre fekvő P+R parkolók, illetve a Csákvári úti körforgalom elkészült tavasszal, mint ahogy a parkoló közvilágítása is.

A peronaluljáró déli oldalán megépült a lift, az északi oldali karfaliift tervezése befejeződött.

Az új vasúti közrakodó megépült, már azt használják a tehervonatokat megrakodására ezzel sok portól és bosszúságtól megszabadítva a Móricz Zsigmond utcában lakókat, akik annak is örülhetnek, hogy elkészült az utcában a járda és megújult az út. Az állomásépület előtti északi parkoló szintén készen van, közvilágítással, kerékpártárolókkal, parkosítva, ahogy az meg lett tervezve.

Tényleg az utolsó simítások vannak csak hátra az átadásig, a beruházó, Építési és Közlekedési Minisztérium tájékoztatása szerint ezek a következők: a korábbi műszaki átadás-átvétel során felvett hibajegyzék javítása mellett a buszforduló és környezete, valamint a karfaliift kivitelezésének befejezése van hátra.

Az intermodális csomópont fejlesztés első üteme 2021. júniusában kezdődött meg, a kivitelezést a V-Híd Építő Zrt. végzi nettó 9,924 milliárd forint értékben.

ELKÉSZÜLT AZ INKUBÁTORHÁZ

Végéhez ért az Inkubátorház fejlesztése Bicskén című projekt, november 17-én megtörtént az átadás-átvétel. A belvárosi ingatlan a jövőben két induló bicskei vállalkozás otthona lesz.

Az önkormányzat képviselő-testülete még tavasszal választotta ki a kivitelező céget, majd májusban megkezdődött az Arany János utca 6. szám alatt álló, '80-as években épült ház teljes átalakítása, felújítása. Pályázati forrásból a belső és a külső nyílászárókat új, korszerű nyílászárókra cserélték, az épület homlokzata és lábazata 15 centiméteres szigetelést kapott, illetve a padlásfödémre 20 centiméteres, lépcsőálló kőzetgyapot hőszigetelés került.

Megújult a teljes tetőzet: új lécezet, tetőfóliát és cserépfedést kapott, de a gépészeti és elektromos rendszer is teljes egészében megújult. Mostantól levegős hőszivattyú biztosítja a hűtés-fűtést, a rendszer működését a délkeleti tetőszakaszon elhelyezett 12,5 kilowattos napelemes háztartási méretű kiserőmű támogatja. Az épület környezete is illeszkedik a 21. századi elvárásokhoz: új utcfronti kerítés, kapuk és térburkolat készült, továbbá megújultak a zöldfelületek, valamint az inkubátorház mögött három darab parkolót is kialakítottak.

Bicske Város Önkormányzat képviselő-testülete október 25-én rendkívüli, nyilvános ülést tartott. A képviselők kiválasztották a kivitelezőt a „Lucernási-árok” felújításához. A nyertes kivitelező bruttó 340 millió forintból végzi el a munkákat.

A testület döntött arról, hogy a Bicskei Gazdasági Szervezet meghívásodott seprőgépeinek javításához szükséges forrásokat biztosítják.

ELKEZDŐDÖTT A LUCERNÁSI VÍZFOLYÁS FELÚJÍTÁSA

Bicske Város Önkormányzat képviselő-testülete október 25-én ülésén hat pályázó közül kiválasztotta a kivitelezőt a Lucernási vízfolyás felújításához. A 340 millió forintos beruházást már el is kezdte, s az év végéig be is fejezi a tatabányai Geotech Kft., ezzel a város előntéssel leginkább veszélyeztetett területe fellélegezhet. A Terület- és Településfejlesztési Operatív Programban települési környezetvédelmi infrastruktúra-fejlesztésre elnyert támogatás mintegy 270 millió forint, azonban ez nem fedezi teljes egészében a bekerülési költségeket,

az önkormányzat további 70 millió forintot biztosított a projekthez.

Druzsin László a Bicskei Polgármesteri Hivatal műszaki irodavezetője lapunknak elmondta, hogy a várost átszelő vízfolyások közül a legtöbb problémát okozó, talán legrosszabb műszaki állapotban lévő Lucernási vízfolyás azért okozott eddig nagy gondokat komoly esőzések idején, mert a délnyugati városrész fő vízlevezetőjének

a medre és műtárgyai nem voltak kellőképpen kiépítve, a zárt szakaszokon sok volt a felesleges iránytörés és a rosszul megválasztott csőátmérő. Ezért a kül- és belterület határától egészen a Kiskútér felső szakaszán található becsatlakozásig, így a Kölcsey és a Deák utcákban a magántelkeken keresztül vezető mederszakaszok esetében is kikotorják a földmedret, megerősítik, helyenként beton mederlapokkal burkolják, több helyen a nyitott medret befedik, illetve a korábban már fedett szakaszok áteresztő képességét növelik, ahol szükséges, valamint a felesleges kanyarulatokat, irányváltások számát lecsökkentik.

A munkaterület átadás november 6-án megtörtént, a kivitelezőnek 55 napja van arra, hogy elvégezze a feladatokat.

EMLÉKEZÉS VERDIRE

Születésének 210. évfordulóján Giuseppe Verdire, a romantikus opera nagymesterére, az opera géniuszára emlékezett a Petőfi Művelődési Központban a Bicske Barátok Egyesülete.

Az október 28-ai rendezvényen Végh Róbert elnök felidéz-
te, hogy 13 éve indult el zenetörténeti sorozatuk, melyeken

Góth Miklós orvos-professzor minden alkalommal egy-egy híres zeneszerzőt, annak műveit mutatja be sok zenével illusztrálva, orvos szemmel.

A rendezvényen jelen volt Bálint Istvánné polgár-

mester és Csörgöl Ákos alpolgármester is, akik plakettet nyújtottak át a civil szervezet vezetőinek, elismerve a városért végzett 40 éves munkájukat.

Az Egy orvos szemével című zenetörténeti sorozat 14. részében tehát Verdi és az opera volt terítéken. Góth Miklós nem csak prezentációjában mutatta be az olasz zeneszerzőt, hanem Darska Izabella zongoraművésszel közösen el is játszották néhány művét.

A zenei előadás után könyvbemutatóra került sor. Az országban elsőként Bicskén mutatták be Viszket Zoltán Zongora és hormonok címmel megjelent életrajzi kötetét, amely regényes formában mutatja be Góth Miklós édesapjának, Góth Endrének kalandos élettörténetét.

EGY NAP ALATT ELKAPTÁK A FATOLVAJOKAT

A Bicskei Rendőrkapitányság bűnügyi osztálya lopás vétség gyanúja miatt rendelt el nyomozást, miután Bálint Istvánné polgármester írásbeli feljelentést tett. A Baboshegyen, az önkormányzat tulajdonát képező területről ismeretlenek fákat vágtak ki és azokat eltulajdonították. A rendőrség tájékoztatása szerint az érintett külterületi ingatlanon szemlét tartottak, adatgyűjtést végeztek, majd ezek eredményeként egyetlen nap alatt azonosították az elkövetőket. A két bicskei férfi részletes beismerő vallomást tett, amely szerint többek között akác, kőris és juharfákat vágtak ki és tulajdonítottak el.

Szépülő udvar

Megújul a Petőfi Művelődési Központ belső udvara.

Takács József igazgató lapunk érdeklődésére elmondta, hogy amikor a művelődési ház teljes külső- és belső felújítása megtörtént, az akkor az épület előtt lévő járdát burkoló térkövet felszedték, helyére új került. Most a régi térköveket hasznosítják újra, ezzel új burkolatot kap az udvar. A munkálatokat a Bicskei Gazdasági Szervezet szakemberei végzik.

Az intézmény a munkák végeztével egy újabb közösségi térrel gazdagodik, ráadásul szabadterivel, hiszen a jövőben itt rendezvényeket tudnak tartani, de a nyári táborok kiváló helyszíne is lehet.

ELŐSZÖR RENDEZETT VADÁSZNAPOT BICSKÉ

A Fialok Háza előtti kis téren két vadászes állt, közöttük egy felirat: „Üdvözljük Bicskén! A Nimród vadásztársaság területén”. Az intézmény

111 évét dolgozza fel 111 képen keresztül. A Vajdahunyad várában egyhónapos kiállítást terveztek a fotókkal, de akkora érdeklődés mutatkozott a tárlat iránta, hogy Bicske immáron az ötödik helyszín, ahol megnyitják a kiállítást.

kapuján belépve fenyőágak díszítették a bejáratig húzóódó átjárót, bent a vadászok jellegzetes színeibe öltözött hölgyek és urak várták, hogy megkez-

dődjön a Bicskei Családi Vadásznapi és Kiállítás, amelyre első alkalommal került sor. A terem falán színes fotók és festmények sorakoztak, előttük állványokon megannyi trófea díszelget, hirdelve Bicske és a környék vadásztársaságainak vadászsikereit. Hamisítatlan vadászhangulat áradt, amelyet tovább fokozott A Fogadó finom vadételeinek illata. A szépszájú egybegyűltet Bálint Istvánné polgármester köszöntötte.

- A rendezvényen a vadászat és a természet szépségét, gazdagságát testközelből tapasztalhatjuk meg, ezért is örülök annak, hogy a bicskei és környékbeli vadásztársaságok az első hívó szóra csatlakoztak hozzánk. A vadászat az egyik olyan tevékenység, amely lehetővé teszi számunkra, hogy szorosabb kapcsolatot építsünk a természettel, és egyben tiszteljük a hagyományaink előtt. Úgy gondolom, hogy a kiállítás és a hozzá kapcsolódó kísérőrendezvények alkalmasak arra is, hogy megismerjük azokat az értékeket, amelyeket a vadászat hozott az életünkbe, amely nem pusztán egy hobbi, hanem egy életstílus – fogalmazott a városvezető.

Bálint Istvánné a kétnapos rendezvényvel kapcsolatban elárulta: nem titkolt céljuk, hogy a jövőben hagyományt teremtsenek, mert a vadász hagyományoknak kiváló helye van egy egykori mezővárosban.

Bors Richárd a Nimród vadászújság főszerkesztő-helyettese a Nimród 111 fotókiállításról elmondta, hogy a lap

- Egy-egy fotón fegyver alig látható, mert a vadászat nem a puska dörrenéséről és a terítékről szól, hanem a természet közelségéről, szeretetéről. A képek történeteket mesélnek el a fotósok szemével – hangsúlyozta a főszerkesztő-helyettes.

szok konyhája elnevezéssel vadételek főzőversenye zajlott, miközben a Fialok Házában a fotó- és trófeakiállítás mellett Az utolsó vadászat című film bemutatója, valamint szakmai és oktató filmvetítés várta az érdeklődőket. A téren vadász- és rendőrkiutás be-

mutatók, illetve szarvasbögés és selymázbemutató varázsolta el a kicsiket és a nagyokat egyaránt. A programsorozat a Mayer Néptáncműhely bemutatójával és Molnár György Lyra-díjas harmonikaművész koncertjével zárult.

A trófeakiállítást Pechtol Lajos, az Országos Magyar Vadászkamara Fejér vármegyei területi szervezetének titkára nyitotta meg. Mint kiemelte, a vadászati kultúra megismertetése a társadalom egészével, főként a gyerekekkel, különösen fontos a fenntartható jövő miatt, amely elképzelhetetlen a természet- és a környezet védelme nélkül, s ezt a vadászok kivétel nélkül képviselik.

A folytatásban a Mayer Néptáncműhely néptáncosainak előadását, majd Prihoda Judit festőművész élőben, zenére készített festményét csodálhatta meg a közönség. Az első napot kötetlen beszélgetés és a mennyei falatok elfogyasztása zárta.

Másnap délelőtt a Kossuth téren Vadá-

ALGON ATYA: PUSKÁS FERENCNEK IS KÖZE VOLT HOZZÁ, HOGY MAGYARORSZÁGRA JÖTTEM

Sudarman Aloysius Gonzaga, vagy ahogy mindenki ismeri, Algon atya szeptember óta látja el a bicskei katolikus plébánián a kápláni feladatokat. Az indonéz fiatalemberrel beszélgettünk eddigi életéről, a hitről, és hogy misszionáriusként miért döntött Magyarország mellett.

Mikor került közelebbi kapcsolatba a katolikus egyházzal és a vallással?

- Szinte beleszülettem a katolikus közösségbe. Szüleim vallásosak, a mai napig járnak templomba, így csak követnem kellett őket. Az alapvető imádságokat otthon tanultam, általános iskolásként már ministráltam abban a templomban, ahol a civilben tanárként dolgozó édesapám látja el az adminisztrációs feladatokat és a képviselőtestületnek is tagja.

Mikor döntötte el, hogy pap lesz?

- Indonéziában angol típusú iskolarendszer működik, 6+3+3 éves elosztásban. Szülőfalumban jártam általános iskolába, majd a hatodik befejezése után a verbita rend bentlakásos iskolájába mentem tovább, amely talán Pannónhalmához hasonlít leginkább. A szemináriumban (kisszemináriumban) 3+3 évet töltöttem el, kollégistaként pedig szigorú napirend szerint éltem. Csak karácsonykor és a nyári szünetben mehettem haza, a szüleim látogattak meg néha. Ezen időszak alatt döntöttem el, hogy pap leszek. Az iskolában voltak egyházmegyei, verbita, ferences és karmelita szerzetesek is, több út állt előttem. A ferences rendet régről ismertem, mégis a verbiták mellett döntöttem, mert az általuk képviseltek, a közösség és a misszionárius élet nagyon tetszett. Fontos, hogy szüleim is támogattak benne.

Hogyan került Magyarországra?

- Már két éve az indonéz verbita főiskolára jártam, amikor érkezett egy levél a magyar verbita rend akkori tartományfőnökétől, akinek két kispapra volt szüksége. A sors furcsa fintora, hogy a levelet Burbela Gergely atya írta. Szóval két embert keresett, aki hajlandó Magyarországra jönni és itt folytatni a tanulmányait. Elsőre senki sem jelentkezett, nyilván, ha Németországból érkezik a meghívás, sokan jelentkeztek volna, de ezt a kis európai országot nem ismertük. Az akkori prefektusunk úgy döntött, hogy a szeminaristák tegyenek javaslatot, kiket ajánlanak maguk közül és én közöttük voltam. Mivel szeretem a futballt, a Real Madrid-ot, Puskás Ferenc jutott eszembe, így örömmel jöttem ide. 2015-ben elkezdtem

magyar nyelvet tanulni a Balassi Intézetben. Amikor Budapestre érkeztem egy szót sem tudtam magyarul, de másfél év alatt eljutottam oda, hogy bátran vágtam neki a magyar nyelvű oktatásnak. 2017-ben jelentkeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karára, s 2022-ben diplomáztam.

Mióta szolgál papként?

- Először a verbita rend örökös tagjává kellett válnom, Kőszegen tettem ököfogadalmat, 2021 szeptemberében az Eucharisztikus Kongresszus idején. Utána jött a diakónussá szentelés, amelyre 2022 februárjában - Németh László püspök atya előtt - Bicskén került sor. A következő hat hónapban diakónusként szolgáltam, amelynek első három hónapját Bicskén töltöttem. Tavaly augusztus 27-én Cserháti Ferenc püspök szentelt pappá Budapesten. Papi jelmondatom a Zsoltárok könyvéből (27, 1), Dávid zsoltárából választottam: „Életem oltalmazója az Úr”.

Most már káplánként szolgál Bicskén, ismerős közegbe került...

- Valóban, könnyebb volt úgy idejönni, hogy ismertem a közösséget és Gergely atyát és Bona atyát is. Gergely atyától egyébként nagyon sokat tanulhatok, miközben ellátom az elsődleges feladatokat, vagyis mindenben segítem a munkáját. Egyébként a megbízatásom egy évre, 2024. augusztus 31-ig szól.

Pontosan milyen feladatai vannak?

- Szentségek kiszolgáltatása, misézés, keresztelés, elsőáldozás, bérnálások előkészítése. Bicske mellett öt településen misézünk Gergely atyával felváltva. Ezen felül tanítok, a Szent László Általános Iskolában a 4-7. osztályosoknak, valamint a felcsúti Endresz György Általános Iskolában három osztálynak tartok hittan órákat. Nincs sok szabadidőm, de nem baj, élvezem, hogy Isten ígését oszthatom meg a gyerekekkel és a hívekkel.

KALMÁR FERENCNÉT A BALLAGÁSI SZALAGOKRÓL ISMERI MINDENKI

A Bicskei TV „Köztünk élő hősök” című műsorának harmincnegyedik vendége Kalmár Ferencné volt. Szabó Ágnes sorozatában az erdélyi gyökerekkel rendelkező, négygyermekes édesanyjától megtudhattuk, miért kezdett el és mennyi ideig festett egyedi ballagási szalagokat.

Erdélyben nőtt fel. Hány évesen és miért érkezett a városba?

- 23 évesen ismertem meg a férjemet és házasság lett belőle, így kerültem Bicskére, ennek már 51 éve. Nem volt túl jó a fogadtatásom, mert az terjedt el rólam, hogy „a Kalmár Feri a Fekete-tenger partjáról valami román lányt vesz feleségül”. Néhányan meg is kérdezték tőlem, hogy honnan tudok magyarul, otthon milyen nyelvet beszélünk a családdal. Mindig azt válaszoltam, hogy Sepsiszentgyörgyről jöttem, Erdélyből, mert én székely vagyok.

Fiatal felnőttként más kultúrát kellett megismerni. Nehéz volt?

- Sorban születtek a gyermekeink, a családban jól éreztem magam, a külvilággal nem sokat törődtem. A férjem, a négy gyerek és a háztartás lefoglalt. Gyakran járunk haza, így honvágyam sem volt. Kisiskolás koruktól a gyerekek sokat nyaraltak a nagyszülőknél, családtagoknál. Gyakran váltottunk levelet is az erdélyi rokonokkal. Ma már ritkábban megyünk, mióta édesanyám 99 éves korában hunyt el. Nagyobbik bátyám még él a sepsiszentgyörgyi szülői házban, 86 éves, vele tartjuk a kapcsolatot, évente, két évente megyünk hozzá. Kisebbik bátyám sajnos már elhunyt, de az ő gyerekeivel is kapcsolatban vagyunk.

**A bicskei létet mennyire határozták meg az erdélyi gyöke-
rek?**

- Sokak által tudott, hogy egy nagy székelykapun keresztül lehet bejutni a bicskei otthonunkba, de vannak erdélyi festett bútorok, terítők, konyharuhák is a lakásban. Az előző házunkban még egy székely szoba is volt berendezve magasra vetett ágygal, saját kezűleg hímzett hosszú párnacsúppokkal. Néha egy-egy vendég alhatott ott, különben csak arra szolgált, hogy jó volt benne a hazai hangulat. Ezen kívül mindig is sok erdélyi ételt főztem, mert a hazai ízeket kedvelem.

Sokan ismerik Önt, de nem tudják honnan, pedig jellegzetes ballagási szalagokat készít hosszú évtizedek óta. Honnan jött az ötlet?

- Anyósom javasolta. Szerettem rajzolni, ezért megpróbáltam. Az elsők bénácskák lettek, de belejöttem. Kitaláltam magamnak egy, a székely rovásírásra hajazó írásmódot. Nagyon sok ballagási szalagot készítettem, hiszen legalább 40 évig festettem a 70-es évektől kezdve. Öt éve volt a művelődési házban egy kiállításom a Bicskei Napok keretében, arra újból megfestettem az összes motívumot, amit korábban használtam és azok voltak láthatók. Legalább 30 féle motívumot használtam a szalagokon, de különleges kéréseket is teljesítettem, így volt, amikor elefánt, motor vagy bokszesztyű került rájuk. Tudatosan gyűjtöttem az idézeteket, azok kerültek a szalagokra, de igény szerint más szövegeket is ráírtam. 2-3 éve hagytam abba, mert a kézzel festett szalagra ma már nincs igény.

Akkor ez egyfajta keresetkiegészítés is volt?

- Korábban dolgoztam az MMG-ben, a takarékszövetkezetben és az ÁFÉSZ-nél is, a szalagokból pedig jól kiegészítettem a jövedelmemet. Aztán nyitottuk a Székelykapu boltot, amelyben népművészeti termékeket, háziipari szőttéseket és háztartási termékeket árusítottam. Sokszor a gyerekek is besegítettek, amikor árut szereztem be. 25 évig csináltam, aztán nyugdíjba mentem.

Napjait mivel tölti jelenleg?

- A kert, az udvar teljesen kikapcsol. Olyan jól érzem magam kint, mintha innék egy kávé. A növények, a gyümölcsök sok munkát adnak, utóbbiakat aztán be is kell főzni. Aztán ott van a hat unoka, akik közül a legnagyobb már egyetemista, a legkisebb kilencedikes. Fontosak az ünnepek, azok nagyon szép napok, amikor egy-egy családi összejövetelen 13-an ülünk körbe az asztal.

SZABÓ GYÖRGY: MINDIG A SAJÁT UTUNKAT JÁRTUK

Bicske egyik legrégebbi magánvállalkozása a Szent István úton található Szabó Tüzép. A 42 éve működő építőanyag kereskedést Id. Szabó György alapította, akinek tragikusan fiatalon bekövetkezett halála után felesége, Szabó Györgyné, majd most már fia, Szabó György viszi tovább az üzletet. Velük beszélgettünk.

Kérem, meséljen kicsit a kezdetekről!

- Szabó Györgyné: Pontosan nem emlékszem, honnan jött az ötlet, hogy tüzépet indítsunk. A férjem öntőtechnikumot végzett, édesapja pedig az ÁFÉSZ cementüzemének vezetője volt, talán onnan jöhetett az indíttatás. Akkoriban nem

volt szokás magánvállalkozást indítani, de belevágtunk. Bicskén csak állami tüzép működött, ezért nagyon nehezen is kaptunk engedélyt rá, hiszen az építőanyag kereskedelem állami

monopólium volt. A Szent István út 127. szám alatt nyitottunk meg, ahol ma is vagyunk. A férjem rendkívül népszerű ember volt, a lakosok jól fogadták a tüzép megnyitását, azonban a hatóságok minden eszközzel próbálták akadályozni a működését. Gyuri sokat dolgozott, reggel 4-től este 11-ig járta az országot, hogy alapanyagot tudjon vásárolni. Közben az anyósom vagy én voltunk a telephelyen, később a sógornőm is csatlakozott hozzánk, tehát tipikus családi vállalkozás voltunk. A kezdeti időszak fellendülését majdnem kettétörte a férjem tragikus halála 1991-ben, de négy gyerek mellett átvettem a stafétát és folytattam a munkát. Ebben segítségemre volt sógorom, illetve férjem unokatestvére is, akik műszaki szakemberként vették ki részüket a mindennapokból, én pedig az adminisztratív ügyeket intéztem. Szép időszak volt. Persze akadtak hullámvölgyek, meg kifizetetlen számlák, amelyek miatt néha hitelt kellett felvenni, hogy működhesünk tovább, de így visszagondolva, összességében több jó dolog történt velünk, mint rossz. A folyamatos fejlődés után 2012-ben vette át Gyuri fiam az üzletet.

Gyakorlatilag beleszületett a tüzépes vállalkozásba...

- Szabó György: Valóban így van. 1995 óta vagyok jelen a vállalkozás életében, eleinte sofőr voltam, de mindent csináltam az évek során, amire éppen szükség volt: targoncáztam, kiszállítottam, rakodtam. Azt gondolom, vezetőként is fontos, hogy tudja az ember, mi miért történik úgy, ahogy. Egyébként a mai napig sem csak az irodában ülök, szívesen kiviszem a megrendelt árut a vevőknek, vagy a telephelyen targoncával felpakolom a teherautó platójára.

A vevőkör mennyit változott az évek során?

- Szabó György: Továbbra is főként a lakosság vásárol nálunk,

persze építőcégekkel, kivitelezőkkel is együtt dolgozunk, de csak olyanokkal, akik megbízhatóak. Az alapelvünk változatlan: pontosan, precízen a vásárlókért. Mindez nem véletlen, hiszen amikor jól csinálja az ember, az természetes, ha hibázik, akkor azt nehéz helyrehozni és aztán gyorsan elterjed a rossz hír, ami hosszútávon további nehézségeket okoz. Egyébként az áru kínálat az, ami a legtöbbet változott a bő egy évtized alatt, amióta én vezetem a telepet. Jelentősen bővült a portfólió, mert muszáj követni a trendeket. Folyamatosan jönnek az újabb, jobb alapanyagok, illetve a kivitelezők és megrendelők elvárásai is mindig megkövetelik a legmodernebb anyagok meglétét. Mindez azt is kívánta tőlünk, hogy egyre több alkalmazottal dolgozzunk, jelenleg heten vagyunk, velem együtt. Viszont, sohasem szerettem volna ennél nagyobb lenni. Jónéhányszor csábítottak bennünket, hogy lépünk be egy-egy országos kereskedőhálózatba, de sohasem vágtunk bele. Mindig a saját utunkat jártuk, ezen nem is kívánunk változtatni. Ezért is mondhatjuk büszkén: „Már 42 éve az Önök szolgálatában!”

Milyen a piac mostanában?

- Szabó György: Állandó változásban van. Az állami támogatásokkal a lakáspiac megmozdult, most hogy nem volt és az áremelkedések is drasztikusak voltak, valamelyest visszaesett a kereslet, de a vevők továbbra is megtalálnak minket, szóval nem unatkozunk.

Milyen tervekkel vágnak bele az elkövetkező évekbe?

- Szabó György: Keresletélénkületet várunk a CSOK Plusztól. Beszereztünk egy festék- és vakolatkeverőt, azt nagyon szeretik az ügyfelek, egyre többet dolgozunk vele. Azt szeretnénk csúcsra járatni. Ezen felül a telephelyet szeretnénk kicsinosítani, fejleszteni, hogy minél inkább megfeleljen a 21. század követelményeinek. És ami a legfontosabb: továbbra is szeretnénk fenntartani azt a családi, jó hangulatot a cégnél, ami a munkatársak megtartását, maradását garantálja, mert az a mostani időkben kulcskérdés.

KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS LEKVÁRFŐZÉssel

A Barátság Nyugdíjas Klub hat tagja Bicske kárpátaljai testvértelepülésére, Csapra látogatott, hogy az ottani nyugdíjas szervezettel közösen lekvárt főzzenek. Az utazás részleteiről Medvei Ida a klub vezetője számolt be.

- Mint sokak által ismert, Csap Bicske testvérvárosa. Ennek okán többször voltunk már a kárpátaljai településen az ottani nyugdíjas klubnál, illetve ők is voltak

már több alkalommal nálunk. Szoros a kapcsolat a nyugdíjas klubok között. Korábban többször beszélgettünk arról, hogy szívesen elmennénk hozzájuk szilvalekvár főzés idején, mert látni szeretnénk volna, ők hogyan készítik. Tudniillik arrafelé régi hagyomány a klasszikus szilvalekvár, nem úgy, mint mi-felénk – idézte fel az előzményeket Medvei Ida.

A bicskei önkormányzat felajánlotta segítségét a Barátság Nyugdíjas Klubnak, így nem volt akadálya az utazásnak. A bicskei nyugdíjasok három-négy napot töltöttek el Csapon.

- Sok munka és kevés szórakozás jutott erre az időszakra. A környékbeli nyugdíjasklubok is csatlakoztak hozzánk, így velük is jobban megismerkedhettünk. Az első napon gyümölcszedés volt a program, körülbelül 3-4 mázsányi szilvát szedtünk ládába. Másnap megmostuk, kimagoztuk és előkészítettük a gyümölcsöket. Közben a fiúk algyújtottak a rézüstnek, abban előfőzték a szilvát. Miután az összeset előfőzték, akkor kezdődött az igazi lekvárfőzés. Nem tudom, végül mennyi szilvalekvár készült, de rengeteg befőttesüveg megtelt – mesélte el Medvei Ida.

Elmondta még, hogy minden résztvevő kapott egy-egy üveg lekvárt ajándékba. Megjegyezte, hogy alaposan elfáradtak e néhány napban, de igazi közösségerősítő program volt, hiszen jobban összekovacsolódtak a csapi és a környékbeli nyugdíjasokkal.

BICSKEI KONYHAKERT ORSZÁGOS ELSŐ HELYEN

Országos első helyezést ért el „A legszebb konyhakertek” – Magyarország legszebb konyhakertjei országos programban Kun Lászlóné konyhakertje, méghozzá mini kategóriában.

A díjátadóra Nádudvaron került sor november 8-án. A díjkiosztóra elkísérte a győztest Sulyokné Guba Judit a bicskei bíráló bizottság tagja. Ez a testület terjesztette fel Kun Lászlóné konyhakertjét az országos versenyre.

Sulyokné Guba Judit lapunknak elmondta, hogy az idei verseny jelmondata a „Komposztáljunk, használjunk komposztot!” volt. Az országos díjátadón részt vett Sári Kovács Szilvia ötletgazda, programigazgató és Tarpataki Tamás, az Agrárminisztérium agrárpiacért felelős helyettes államtitkára is. Kun Lászlóné Juliska néni tőlük vehette át a fém plakettet, amely az első helyezéért járt.

A helyi művelődési házban megrendezett gálán fellépett a Nádudvari Kéknefelejcs Citerazenekar és a helyi óvodások. Ezen kívül az országos díjat nyert kertek legszebb terményeit is kiállították.

Könyvek és programok az őszi szünetre

Az oktatási intézmények őszi szünete idején sem zárt be a Nagy Károly Városi Könyvtár, hanem külön programokkal készültek azon családok számára, ahol gondot jelentett a gyerekek elhelyezése, felügyelete.

A könyvtár október 31-én és november 2-án, 3-án is nyitva tartott, ezzel könnyítve az érintett családok helyzetén. Utóbbi két napon őszi szünidőző foglalkozásokra várták a gyerekeket.

Az első alkalommal Ismerd meg a vándormadarakat! címmel a 7-12 éves korosztályt szólították meg. A résztvevők Bognár Farkas Gábor vezetésével madaras játékokkal és mesékkel ismerkedhettek meg. A második alkalommal Manók, pókok és az őszi levelek címmel találós kérdések, mesék, kézműves foglalkozások és játékok várták az óvodásokat és kisiskolásokat.

BICSKEI DALLAMOK HORVÁTORSZÁGBAN

A Bicskei Koncert Fúvószenekar részt vett a IX. Zaton Tánc és Zenei Fesztiválon, ahol nagy sikert aratott. A részletekről Grósz Mónika, a Bicskei Fúvószenekari Egyesület elnöke számolt be.

- Lázás készülődéssel telt az elmúlt fél évünk. Ugyanis zenekarunk kibővült felállása az új, fiatal tagokkal idáig nem járt külföldön.

Ezért különösen örültünk a lehetőségnek, hogy egy négynapos horvátországi utazás keretében a IX. Zaton Tánc és Zenei Fesztiválon szerepelhettünk. Szeptember 22-én a hosszú, de zökkenőmentes út után sikeresen megérkeztünk

a Zára (horvátul Zadar) közelében elhelyezkedő óriási üdülőközpontba, a Zaton Holiday Resortba. A tágas szobák, a szép kilátás, a gyönyörű tengerpart és a rengeteg medence, a nagyszerű ellátás, a szeretetteljes fogadtatás és a kiváló szervezés felüdítő élményt jelentett zenekarunk számára – mesélte Grósz Mónika.

Felidézte, hogy az első napot pihenéssel és strandolással töltötték, míg a következő napon Dalmácia gyönyörű fővárosába, Zárába látogattak el, ahol meghallgathatták a tengeri orgona különleges hangzásvilágát is. Az itáliai stílusú, óvárosi sétalóutcákban mindenki szabad program keretében gyönyörköd-

hetett. Aznap este, a közeli Nin város központjába meghirdetett koncertjük az esős idő miatt a helyi művelődési központban került megrendezésre. A lengyel énekar, a szlovén táncsoport, valamint a szintén szlovén fúvószenekar mellett is nagy sikert arattak.

- A mesés környezet, a sok vidámsággal teli együttlét mellett mégis a vasárnapi koncertünk volt az ott tartózkodásunk csúcspontja, amikor is a zaton üdülőközpont közel ezer férőhelyes nézőtérrel rendelkező szabadtéri színpadán léphettünk fel. A kicsit hűvös idő ellenére a nézőtér zsúfolásig megtelt és felemelő érzés volt a tomboló közönség szünni nem akaró vastapsa mellett zenélni. Karmesterünk, Nagy Nándor rendkívül jó érzéssel állította össze műsorunkat, mely több ismert, népszerű könnyűzenei dalt tartalmazott, ami szemmel láthatóan nagyon elnyerte a közönség tetszését – mondta el az elnök.

Grósz Mónika köszönetét fejezte ki a Múzsza Fesztivál Organising Office-nak a szervezésért, a ViTransBusz Virágh Kft-nek a professzionális utaztatásért, továbbá Bicske Város Önkormányzatának, Bálint Istvánné polgármesternek, a Bicskei Művelődési Közalapítványnak, a Vincotech Kft-nek, és a Bicskei Fúvószenekari Egyesületnek, hogy anyagi támogatásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy ez a szép és sikeres külföldi utazás megvalósulhatott. Ezen felül megköszönte a fúvószenekar tagjainak a rengeteg munkát és készülődést, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy méltó módon képviselhették a bicskei színeket Horvátországban.

TÖKLÁMPÁSOK KÉSZÜLTEK

Izgalmas programra várta a gyerekeket a Fialok Háza október 26-án. A Tökfaragás címmel meghirdetett foglalkozásból könnyű kitalálni, hogy a leggyakrabban az amerikai halloween ünnepéhez kötött töklámpás faragásra várták az érdeklődőket. Sokan azt hiszik, hogy ez amerikai szokás, pe-

dig Magyarországon is régi hagyomány. Bicskén hosszú évek óta megrendezik a tökfárgást, ami nagy érdeklődésnek örvend. Idén húsz gyerkőc látogatott el a programra, ahol kreatív, rémisztő töklámpást készítettek anyukájukkal, apukájukkal együtt. Számos remek ötletet valósítottak meg közösen. A tö-

köket kifaragták a számukra szimpatikus formára, majd különböző módon festhették ki alkotásaikat. Miután elkészültek, a lámpások fényben átsétáltak a Kultúrkúriába, ahol megtekintették a Népi hiedelmek című kiállítást halloweeni hangulatban. Minden gyermek kíváncsian nézte végig a tárlatot, majd boszorkányos gyorsasággal oldották meg a feladatokat, amiért cukorkát kaptak.

Advent Bicskén

DECEMBER 1. (PÉNTEK) 10:30

Hősök tere

I. adventi gyertyagyújtás

DECEMBER 1. (PÉNTEK) 17:00

Művelődési Központ

Kreatív Hobbi Klub:

Mécsestartó készítés agyagból Kiss Irénnel

DECEMBER 2. (SZOMBAT) 17:00

Művelődési Központ

**Bicske és környéke kincsei adventkor
című kiállítás megnyitója**

DECEMBER 6. (SZERDA) 17:00

Művelődési Központ

“Hol lakik a Mikulás?” gyermekműsor

DECEMBER 9. (SZOMBAT) 14:00

József Attila utca és

**Fejér vármegye karácsonyfájának
ünnepélyes átadója**

*Kossuth tér sarok,
füves terület*

DECEMBER 9. (SZOMBAT) 15:00

Városi Piac

Adventi forgatag

DECEMBER 9. (SZOMBAT) 17:30

Városi Piac

II. adventi gyertyagyújtás

DECEMBER 11. (HÉTFŐ) 15:00

Fiatalok Háza

Kiállításmegnyitó:

Karácsonyi képeslap készítő pályázat

DECEMBER 15. (PÉNTEK) 10:30

Hősök tere

III. adventi gyertyagyújtás

DECEMBER 16. (SZOMBAT) 17:00

Művelődési Központ

Körúti Színház: Karácsonyi Ének

DECEMBER 22. (PÉNTEK) 10:30

Hősök tere

IV. adventi gyertyagyújtás

Recept

Vendégváró spenótos, sajtkrém, sütőtökös leveles

Hozzávalók:

1 csomag bolti leveles tészta
220 g sajtkrém
1 gerezd fokhagyma
só
50 g friss spenót
150 g sütőtök
½ fej lila hagyma
70 g feta sajt
1 db tojás

Elkészítése:

Első lépésként a tésztát kihajtogatjuk és a széleit kissé feltoljuk, mintha egy pizza széle lenne. A sajtkrémbe elkeverjük a zúzott fokhagymát, sózzuk, majd a spenót felét apróra vágjuk és azt is belekeverjük. A krémmel megkenjük a tésztát.

A sütőtököt vékonyan felszeleteljük és a sajtkrémre tesszük a szintén vékonyan felszeletelt lila hagymával és pár levél friss, tépkedett spenóttal együtt, majd a feta sajtot is rámorzsoljuk.

A tészta szélét lekenjük enyhén felvert tojással és betesszük a 200 fokra előmelegített sütőbe 17 percre. Amikor megsült, a megmaradt spenótot szintén rátepkedjük.

Közérdekű információk

Hivatalok

Országgyűlési képviselő
Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:
előzetes bejelentkezés alapján.
T.: 06-20/499-9623

Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár
Petőfi Sándor Művelődési Központ
Bicske, Kossuth tér 20.
T.: 22/951-299; 06-20/430-7770

Nagy Károly Városi Könyvtár
Bicske, Kisfaludy u. 29.
T.: 22/565-115

Gazdasági és szociális intézmények

Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ
A székhely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 1.
Telefon: +36 22 412 367

Szakmai Egységek és elérhetőségeik:

Bölcsődei Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 17.
telefon: 22/950-324

Család- és Gyermejjóléti Szolgálat Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 1.
telefon: 22/412-367

Család- és Gyermejjóléti Központ Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 2.
telefon: 22/952-791

Gondozási Központ Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Szent István u. 124.
telefon: 22/950-175

Védőnői Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Kossuth tér 14.
-iskolavédőnői ellátás

Pedagógiai Szakszolgálat
2060 Bicske, Kisfaludy u. 50.
T.: +36 22 350-948
Nyitva tartás: H-P 8-16

Bicskei Gazdasági Szervezet
Bicske, Kossuth u. 60-62.
T.: 22/565-285

Égészségügy

Bicskei Egészségügyi Központ
Bicske, Kossuth tér 17.
T.: 22/567-520
Hétfőtől péntekig: 7 órától
rendelési időtől függően

Egészségfejlesztési Iroda
Bicske, Kossuth utca 15.
T.: 22-419-666
H-P: 8:00-16:00

Orvosi ügyelet
Bicske, Kossuth tér 17.
Hétfőtől-péntekig: 16 órától
másnap reggel 8 óráig.
Szombat-vasárnap
és ünnepnapokon: 24 órás
szolgálat, azaz reggel 8-tól
másnap reggel 8 óráig.

A lakáson történő ellátási igényt
a 104-es segélyhívón
lehet bejelenteni.

Aranysas Gyógyszertár
Bicske, Kossuth tér 15.
T.: 22/565-093
Hétfőtől Péntekig: 8-18
Szombaton: 8-12

Duna Gyógyszertár
Bicske, Csabdi út 4.
T.: 22/565-136
Hétfőtől szombatiig: 9-20
Vasárnap: 9-19

Oroszlán Patika
Bicske, Kossuth tér 10.
T.: 22/350-775
Hétfőtől péntekig: 8-18
Szombaton: 8-12

Posta
Bicske, Kossuth tér 4.
T.: 22/350-872
Hétfő, kedd, csütörtök, péntek:
8-17
Szerda: 8-18, Szombat: 8-11

Gyepmesteri feladatok
Tuncsik József: 20/972-8231
Kincses Imre: 70/626-7378

ANYAKÖNYVI HÍREK

Az alábbi párok járultak hozzá, hogy értesüljön Bicske lakossága a bicskei anyakönyvvezető előtt 2023. október hónapban megkötött házasságukról: **Abarbanell Mirella és Hodován Péter (10.05.), Kulcsár Borbála és Éger Balázs (10.12.), Antal Szandra és Tóth Krisztián Attila (10.14.), Fazekas Szilvia és Kornély Róbert Ferenc (10.24.).**

Sok boldogságot kívánunk!

A Fejér Vármegyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház szerint 2023. szeptember és október hónapban született gyermekek: **Nagy Noel (09.10.), Balássy Merse (10.01.), Pirtity József Dániel (10.09.), Fuchs Anabell (10.14.), Szarvas Léna (10.25.).**

Jó egészséget kívánunk!

IMPRESSZUM

Bicskei Újság, a Bicskei Önkormányzat hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4050 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicske Város Önkormányzata. Olvasószerkesztő: Benedek Eszter.

Fotók: Adravec Tamás, Druzsins László, Ivanics Imre, Döme László Balázs. Nyomdai előkészítés és nyomda: GOLDBOX Nyomdaipari Kft.

Hírdetésfelvétel, kéziratleadás: 22-565-464., benedek.eszter@bicske.hu